

Robert Gerhard 2020-2021

—*L'alta naixença del rei En Jaume*

La Casa dels Cants

Diumenge, 25 d'abril de

2021 – 17.30 h

Sala de Concerts

En co-producció amb:

Programa

Camerata Eduard Toldrà de Vilanova i la Geltrú

Orquestra de Cambra de Granollers

Coral Cantiga de Barcelona (Josep Prats, director)

Cor de Cambra de l'Auditori Enric

Granados de Lleida (Xavier Puig, director)

Sara Blanch, soprano

Joan Cabero, tenor

Corrado Bolsi, violí

Edmon Colomer, director

Bernat Vivancos (1973)

Aeternam, per a cor a capella

Alban Berg (1885-1935)

Concert per a violí “a la memòria d’un àngel”

Andante, Allegretto

Allegro, Adagio

Robert Gerhard (1896-1970)

Cantata L'Alta Naixença del Rei En Jaume

Introducció i Lletania

Divino

Follia

Passacaglia

Coral

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense pausa

Concert enregistrat per Catalunya Música

Comentari

De Carner a Gerhard

El dia de la Candelera del 1908 la premsa catalanista es feia ressò d'un esdeveniment set cops centenari: el naixement *miraculós* de l'hereu de la Corona Catalano-Aragonesa. I entre els treballs que s'hi van publicar aquell 2 de febrer, la palma se l'emporta Josep Carner amb la *Balada de l'Alta Naixença del Rey En Jaume*, fundada en les cròniques medievals i publicada en una llarga columna de «La Veu de Catalunya». El jove autor va voler que el text tingués l'aspecte d'una prosa, amb una ratlla de separació entre paràgrafs. Posats en la lectura, la llengua hi té un deix antic volgut i l'orella hi percep una prosa rítmica; en realitat, versos disposats a ratlla tirada, com una prosa (com els disposaven, sobre pergamí, els copistes del temps del monarca).

El 1910, el poeta incorpora la ‘Balada...’, que intitula ‘Historia...’, a *La malvestat d’Oriana*, amb poques variacions respecte a l’estat anterior (amb els versos començats a ratlla nova). El 1920, Carner reprèn el poema a *Llegendari català: ‘L’Alta Naixença del Rei En Jaume’*, i l’innova en un aspecte essencial absent dels estats anteriors i present a la llegenda transmesa per les cròniques medievals, l’episodi de la substitució: els prohoms montpellerencs, inquiets de veure la vida separada que menaven Pere el Catòlic i la reina Maria, senyora de la ciutat, prometen al rei que a la nit heurà al llit la delícia d’una jove, però a qui s’hi troba, encoberta, és l’alta dama: a *Mons Puellarum*, muntanya de les noies, aquella nit s’hi engendraria el futur rei Jaume. El 1908 i el 1910, Carner es limita a parlar del temps de l’embaràs i de la joia de la naixença. El 1920 hi intercala la trama de l’engendrament, quan un cavaller promet al monarca l’engany d’una breu felicitat, “*si de la Reina feu rebuig | cercant una altra boca encesa*”. El monarca hi para l’orella: “*i el Rei ja veia un cos d’abril | i una cabellera gentil | entre sos dits dispersa*”, però l’espera, sense potser ni adonar-se’n, “*la clara dona de virtut, | amb llavi mut | i embolcallant el cap, tan ros, | de tenebrors*”.

El punt de partida de Gerhard, doncs, no és *La malvestat...*, com s’ha dit tantes vegades, sinó el poema del 1920, de dos-cents setanta-dos versos. A la *Cantata* (1932), n’hi ha cent quatre, nou dels quals escrits per a l’ocasió, els nou darrers de “2. Divino”, seguits dels vint-i-quatre de l’episodi de la substitució que, íntegre, forma la part central de la *Cantata*: “3. Follia. *Baríton amb cor de dones*”.

No sabem en quin moment sorgeix la idea de musicar el poema, però es pot deduir que el compositor hi devia treballar els anys que el poeta vivia a Le Havre: 1927-1932. En tot cas, just abans d'anar-se'n hi per pendre-hi possessió del càrrec de cònsol, els Concerts Blaus havien dedicat una sessió estel·lar d'Els Poetes i els Músics a l'autor més musicat de la gran estació del lied català. El 23 de gener de 1927, en un Palau ple de gom a gom, Carner hi recita quinze poemes entre dues parts de textos seus musicats: una part de cançons que s'hi estrenaven i una de cançons conegudes. A la primera, Gerhard hi presenta 'Cançó del goig perdut' i 'Excelsior', cantades per Concepció Callao, contralt, acompanyada per Pere Vallribera al teclat d'un Pleyel. Si allí, aquell diumenge, a proposta del poeta, s'hi emparaulà una òpera, *El giravolt de maig* (1928), qui sap si llavors o poc després no es gestà la *Cantata* de Gerhard.

Jaume Coll, Institut d'Estudis Catalans, Càtedra Josep Carner de la Universitat de Barcelona

Biografies

Camerata Eduard Toldrà de Vilanova i la Geltrú

Aquesta formació musical, nascuda el 1984 amb el nom d'Orquestra de Cambra del Garraf, el 2012 es converteix en la Camerata Eduard Toldrà. Des del 2011 és l'orquestra resident de l'Auditori Eduard Toldrà de Vilanova i la Geltrú, on fa temporada estable.

Està formada per una plantilla professional, bàsicament de corda, que li ha permès abordar el gran repertori de tots els temps per a aquest tipus de formació. Tot i així, cada vegada més freqüentment incorpora instrumentistes de vent i percussió que li permeten accedir a un repertori més simfònic.

Des dels seus orígens manté un compromís inequívoc amb el nostre patrimoni musical incorporant de manera habitual obres de compositors catalans als seus repertoris.

Treballa habitualment amb directors, compositors i solistes com Josep Lluís Moraleda, Salvador Brotons, Xavier Pagès-Corella, Guérassim Voronkov, Xavier Puig, Marcel Ortega, Edmon Colomer, Albert Guinovart, Claudi Arimany, Leonora Milà, Al·la Voronkova, Benjamin Scherer, Josep Soler, Marc Migó, Assumpta Mateu, Emili Brugalla, Vesko Stombolov, Daniel Blanch, Kalina Macuta, Feliu Gasull, Esther Pinyol, Laura Farré Rozada, Pau Montané, Dani Espasa, Marina Durany, Corrado Bolsi...

També ha col·laborat amb diverses agrupacions musicals del país, com la Coral Isquione, Polifònica de Vilafranca i Cor de Cambra Canticel. Avui ho fa amb la Coral Cantiga, el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados i amb l'Orquestra de Cambra de Granollers.

Ariadna Padró n'és la concertino directora titular des del 2012.

En el marc de la celebració Robert Gerhard 2019-2021 ha estat la formació orquestral convidada pels Amics de la Música de Valls.

Biografies

Orquestra de Cambra de Granollers

És una formació musical amb vint-i-nou anys de trajectòria, vinculada i arrelada a la ciutat de Granollers des del principi. Va néixer de l'EMM i Conservatori de Granollers i fa més de quinze anys que és l'orquestra resident del Teatre Auditori de la mateixa ciutat.

Una plantilla flexible, però estable, li permet abordar estils i repertoris molt diversos. Des de la música barroca o clàssica amb temperaments i arcs històrics i cordes de tripa, fins a la música del segle XX i XXI.

Ha comptat amb la col·laboració de directors, compositors, concertinos i solistes de renom internacional, que han trobat en aquesta orquestra una base sòlida i de qualitat per treballar els diferents repertoris: Bernat Vivancos, Antoni Ros Marbà, Christophe Coin, Ernest Martínez Izquierdo, Edmon Colomer, Andrew Watkinson, Salvador Brotons, Barry Sargent, Manel Valdivieso, Corrado Bolsi, Farran James, Albert Guinovart, Jordi Masó, Santiago Juan, Mayte Martín, Lluís Vila i Casañas, Álvaro Albiach, Sergio Alapont, Robert King, Andrea Marcon, H. Schellenberger, Claudi Arimany, Lluís Vidal...

L'OCGr també ha col·laborat en espectacles teatrals, circ, titelles, musicals, fusions de música rock, electrònica i acústica, òperes, etc. Això li ha permès treballar amb actors i directors del món de l'escena, com Pep Bou, Marta Carrasco, Marcel Gros, Jordi Bosch, Pepa Plana, David Janer, Berta Vidal o Daniel Anglès.

En l'àmbit discogràfic cal destacar el CD enregistrat per a la discogràfica Naxos amb el pianista Jordi Masó amb obres de Xavier Montsalvatge i Joaquim Homs.

Els vessants pedagògic i social també formen part dels objectius de l'orquestra a través de programes de formació amb joves instrumentistes, de concerts per a públic infantil i familiar i de concerts escolars en col·laboració amb l'Associació Cultural de Granollers. Els seus programes educatius i socials també inclouen assajos oberts, tallers amb discapacitats i visites a l'Hospital General de Granollers, que permeten treballar amb col·lectius vulnerables.

El seu director artístic i musical és el violinista Corrado Bolsi.

Biografies

Coral Cantiga de Barcelona

Nascuda el 1961 als Lluïsos de Gràcia amb Leo Massó com a director els primers anys, el succeïren Oriol Ponsa i Edmon Colomer, i des de l'any 1981 Josep Prats n'és el director.

El seu repertori inclou obres *a cappella* i moltes de les grans obres simfonicocorals de totes les èpoques i estils.

Ha col·laborat amb orquestres catalanes i estrangeres, com l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, English Chamber Orchestra, Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra i Orquestra de Cambra Terrassa 48.

Ha fet nombrosos enregistraments per a ràdio i televisió (Catalunya Música, RNE, TVC, TVE). Ha actuat a les principals sales de Barcelona (Palau de la Música Catalana i L'Auditori) i ha participat als festivals i en les principals programacions d'aquesta ciutat (Setmana de Música Religiosa, Festival de Música Antiga, Euroconcert, Ibercamera, Cicle Coral de l'Orfeó Català, Festival Grec, etc.). També al Palau de la Música de València, als festivals de música religiosa de Conca, Valladolid i Vitòria, a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid i en diversos festivals internacionals (Autun, Loughborough, Namur, Almada, Estrasburg, Pecs...).

Ha estat dirigida, entre d'altres, per O. Martorell, S. Mas, A. Ros Marbà, J. Casas, S. Brotons, M. Valdivieso, T. Pinnock, P. Cao, L. Heltay, J. Duijck, F. Eldoro, M. Leite, W. Pfaff, N. Andrenacci, D. O. Stenlund, G. Voronkov i J. Rathbone.

Entre les produccions pròpies, cal destacar tres espectacles sobre textos de Rilke, García Lorca i poesia en català. Destaquen les col·laboracions amb Maria del Mar Bonet, Albert Guinovart, Feliu Gasull i el poeta Enric Casasses.

Es distingeix per la seva habitual col·laboració en produccions teatrals, literàries i coreogràfiques. Aquests darrers anys ho ha fet amb el Centre Cultural de Terrassa, amb el Ballet National de França-Bordeus i amb Crea Dance Company de Maria Rovira.

La Coral Cantiga és membre de la Federació Catalana d'Entitats Corals, de la Federació Europea Europa Cantat i de la International Federation for Choral Music.

Biografies

Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida

Creat l'octubre del 1997, duu a terme una intensa tasca de difusió de la música simfonicocoral (*Requiem* de Fauré; *Magnificat*, *Passió segons sant Joan* i *Passió segons sant Mateu* de Bach; *Tè Deum* de Charpentier; *Missa Nelson* de Haydn; *Missa en Re major* de Dvořák; *Gloria* de Poulenc; *Cantata de Sant Nicolau* de Britten, i també obres de Mozart, Händel, Orff, Mendelssohn, Schubert i Mahler, entre d'altres).

Ha interpretat *Lobgesang* de Mendelssohn (Franz-Paul Decker, 2003), *Simfonia núm. 9* de Beethoven (E. Martínez Izquierdo, 2004) i *Passió segons sant Mateu* de Bach (Bach Akademie de Berlín amb la Filharmònica de Berlín, 2006).

El 2007 participà al cicle Corals a l'Auditori de Barcelona i al Festival (A)phònica de Banyoles i estrenà *El cant de les estrelles* d'Enric Granados. El 2008 tornà a Berlín amb la *Gran Missa* de Mozart a la Konzerthaus. Ha ofert concerts en solitari i amb formacions com Lieder Càmera, Cor Sant Esteve de Vila-seca, Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Orfeó Català, Coral Càrmina, Cor Madrigal i Cor de la Berliner Bach Akademie.

El primer director va ser el mestre Manuel Valdivieso, assistit per Antoni Pujol. També l'han dirigit Ernest Martínez Izquierdo, Jordi Casas, Mireia Barrera, Edmon Colomer, Jordi Mora, Salvador Mas, Franz-Paul Decker i Heribert Breuer. A partir de la temporada 2002-03 Xavier Puig Ortiz n'és el director.

El curs 2009-10 va col·laborar amb la Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid (*Gloria* de Poulenc a Madrid i Lleida), i va fer una gira per Catalunya i les Illes amb el programa “Ressons de l’Al-Andalus”, i va participar al Grec 2010. El 2012 va participar en els festivals d’estiu de Sant Pere de Casserres, Sant Fruitós de Bages i a Cadaqués. El 2018 presentà al Festival dels Pirineus un projecte de recuperació de les cançons populars dels Pirineus, l’arranjament de les quals s’encarregà a músics del nostre país (Xavier Pastrana, Josep M. Guix, Bernat Vivancos, Bernat Giribet, Xavier Sans...).

El 2003 enregistrà el primer CD (Ars Harmonica) amb música religiosa per a cor i orgue de Frederic Mompou i Manuel Blancafort. I el 2005 publicà el segon, amb harmonitzacions per a cor i piano de cançons populars de Ponent. El mateix any sortí el tercer CD (Ars Harmonica), editat per la FCEC, amb obres dels Premis Catalunya de Composició Coral.

És el cor titular de l’Auditori Enric Granados de Lleida.

Biografies

©Joan Carles Blanch

Sara Blanch, soprano

La soprano lírica lleugera, nascuda a Darmós (Tarragona), s'endinsà al món de l'art amb la dansa (clàssica i espanyola), el piano i el cant coral. Als 14 anys inicià els estudis de cant i als 16 anys va fer la primera aparició en una òpera contemporània al Teatre Nacional de Catalunya (TNC). Obtingué la titulació de cant i interpretació al Conservatori del Liceu.

Va fer el debut operístic l'any 2013 al Rossini Opera Festival interpretant el paper de Folleville d'*Il viaggio a Reims*. Després d'haver guanyat el reconeixement en diversos concursos, tot destacant-hi el Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé (2014), el Josep Mirabent i Magrans de Sitges (2015) i el Concurs Tenor Viñas (2016), on va obtenir vuit premis, ha participat en teatres i festivals de renom, com el Gran Teatre del Liceu, Teatro Real i Teatro de la Zarzuela de Madrid, Teatro Campoamor (Oviedo), Teatro Regio de Torí, Teatro Verdi de Salern, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Palau de la Música Catalana, Teatre Txaikovski de Perm (Rússia), Festival Castell de Peralada, Musiques en Fête (Théâtre Antique d'Orange), Fauteuils d'Orquestre (Théâtre des Champs Élysées de París), Rossini in Wildbad (Bad-Wildbad), etc.

Ja ha interpretat gairebé una trentena de rols operístics, dels quals destaquen Norina (*Don Pasquale*), Lucia (*Lucia di Lammermoor*), Matilde (*Matilde di Shabran*), Fiorilla (*Il turco in Italia*), Adina (*L'elisir d'amore*), Reina de la Nit (*La flauta màgica*) i Adèle (*Le Comte Ory*), entre d'altres. Combina la dedicació operística amb una activitat concertística important, i també amb oratori, cançó i recital.

La seva agenda inclou actuacions al Teatro Real, Palau de les Arts de València, Donizetti Opera Festival de Bèrgam, Teatre Principal de Mallorca i Teatro dell'Opera de Roma, entre d'altres.

Biografies

Joan Cabero, tenor

Tenor i director de cor, realitzà la seva formació a Barcelona sota la direcció de D. Rosich i S. Puche i M. Pueyo, en piano i cant, que desenvolupà posteriorment a Stuttgart sota la direcció de H. Lips. Va cursar repertori i interpretació amb M. Zanetti i K. Davis, i direcció coral amb E. List i P. Cao.

Convidat habitualment a les temporades d'òpera i concert dels principals teatres i auditoris de la Península, ha interpretat obres de repertori, com *Die Zauberflöte* i *Così fan tutte* de W.A.Mozart, *Die Meistersinger* i *Der fliegende Holländer* de R. Wagner, *Jenůfa* de L. Janáček, *Johannespassion* i *Matthäuspasion* de J. S. Bach, *Missa Solemnis* i *Novena Simfonia* de L. van Beethoven i *Requiem* de G. Verdi. Ha estrenat cantates i òperes dels compositors J. Soler, X. Montsalvatge, J. Homs, A. Sardà, A. Pérez Maseda, E. Polonio, J. Durán Loriga i J. Guinjoan. Durant dues temporades fou tenor líric de la companyia estable de l'Òpera de Dortmund, Alemanya.

Juntament amb el seu germà, el pianista Manuel Cabero, l'any 1987 van ser premiats amb el segon premi en el III Concurs Yamaha en l'especialitat de veu i piano, i el 1988 el Premi Schubert al Concurs Francesc Viñas de Barcelona; han participat en festivals diversos, com els d'Ais de Provença, Valladolid, Barcelona, Granada, Peralada, i en temporades de concert de diferents ciutats espanyoles, i han publicat tres CD amb cançons de Joan i Ricard Lamote de Grignon, E. Morera, J. Pahissa i compositors catalans contemporanis.

Fundador i director de Leteica Música, dedicat a la interpretació de música romàntica i moderna, fou també subdirector del Coro del Teatro Real de Madrid durant dues temporades, director de la Bilboko Koral Elkartea la temporada 2009-10 i director del Coro Nacional de España en les temporades del 2010 al 2014. Del 2014 al 2018 ha estat director del Coro del Teatro Villamarta de Jerez de la Frontera.

Entre altra discografia, ha participat en els enregistraments d'*El retablo de Maese Pedro* de M. de Falla, *El giravolt de maig* d'E. Toldrà, *Uno es el cubo* d'E. Polonio, *L'any de Gràcia* d'A. Sardà, *Il Telémaco nell'isola di Calipso* de F. Sor i *Diana Schernitta* de G. Cornacchioli.

Biografies

Corrado Bolsi, violí

Nascut a Roma, començà a estudiar violí al Conservatori de Santa Cecilia i continua la formació amb P. Vernikov, F. Rossi i P. Farulli, membres del Quartetto Italiano.

El seu interès per la interpretació amb instruments originals el portà a París, on treballà amb l'Ensemble Mosaïques de C. Coin. Més tard col·laborà amb Ch. Hogwood, F. Biondi i J. Savall oferint concerts per Europa i realitzant nombrosos enregistraments.

Ha desenvolupat una intensa activitat concertística com a solista, intèrpret de cambra, concertino o concertino director, amb un ampli repertori que va des de la música antiga fins als compositors contemporanis.

Ha tocat a les principals sales de concerts i festivals d'Europa: Théâtre des Champs Élysées, Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Palais des Beaux Arts de Brussel·les, Festival de Salzburg, Ais de Provença, Spoleto..., així com al Japó (Bunka Kankan i Suntory Hall de Tokio, Symphony Hall d'Osaka...) i a Austràlia (Melba Hall de Melbourne i Opera House de Sydney).

En qualitat de solista ha tocat sota la direcció de R. Alessandrini, J. Cayers, H. Christopher, Ch. Hogwood, R. King, E. Martínez Izquierdo, J. Pons, H. Schellenberger, G. Van Waas i A. Ros Marbà.

Amb el Trio Kandinsky ha interpretat un variat repertori de música de cambra per Espanya, Europa, la Xina, el Japó i l'Amèrica Llatina.

En qualitat de concertino ha estat convidat per orquestres com la Beethoven Akademie d'Anvers, Opera van Flandes, Orquesta Ciudad de Granada, Sinfónica de Madrid, OBC, orquestres de la Ràdio de Bèlgica, de l'Òpera de Flandes, Orquesta del Gran Teatre del Liceu, WDR de Colònia, Orquesta de Màlaga, Orquesta de Sevilla, Orquesta Sinfónica de Gran Canaria, Orquesta de Castella i Lleó, Sinfónica de Navarra de Pamplona i Real Filharmonía de Galícia.

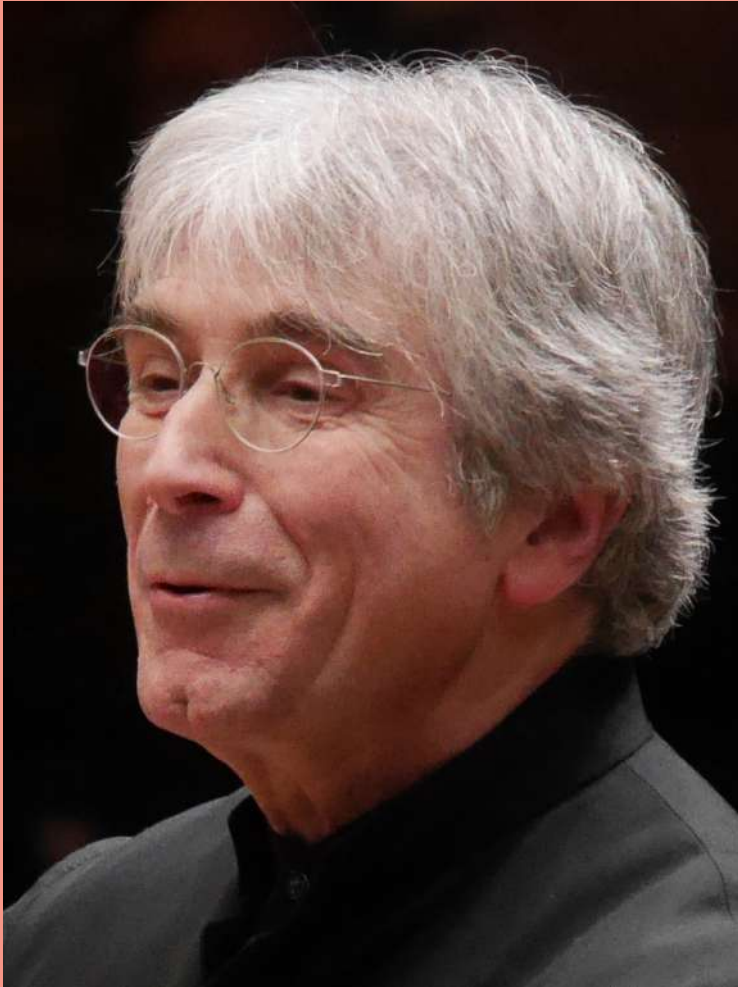
També ha dirigit les orquestres de Granada, Màlaga, Santiago de Compostel·la, Pamplona, Menorca, Tarragona, Medellín, Cervera, del Vallès i Camera Musicae, entre d'altres.

En el camp de la docència ha impartit classes magistrals a Europa, Amèrica, la Xina i el Japó; ha estat professor del Reial Conservatori de Bèlgica, i des del 2002 és professor i director del Departament de Cordes del Conservatori Superior del Liceu. Imparteix regularment cursos de violí per Europa, l'Amèrica Llatina i els Estats Units.

Des del 2012 és el director artístic i musical de l'Orquestra de Cambra de Granollers.

Toca amb un violí J. B. Vuillaume ex-Vedell-Kaufmann del 1829.

Biografies

©Antoni Bofill

Edmon Colomer, director

Nascut a Barcelona (1951), dirigeix als cinc continents i ha estat titular de les orquestres Simfònica de Balears, Simfònica del Vallès, Filarmónica de Màlaga, Orchestre de Picardie i Daejeon Philharmonic (Corea del Sud). El 1983 creà la Joven Orquesta Nacional de España, i el 1988 l'Orquestra de Cadaqués.

Enregistra per als segells discogràfics Auvidis-Naïve, Assai, Harmonia Mundi, Calliope, Triton, Naxos, Ensayo, Virgin i Philips. El seu catàleg discogràfic inclou versions de referència, com *Serenade* de Bernstein, *Atlàntida* i *El amor brujo* de Falla, *La pesta* de Gerhard, *La danse des morts* de Honegger, el *Concert per a orgue* de Poulenc o el *Concierto de Aranjuez* de Rodrigo amb Paco de Lucía. Els compositors catalans són habituals en les seves programacions i enregistraments.

L'any 2002 el Ministeri de Cultura francès li concedí la distinció Chevalier de l'Ordre des Palmes Académiques. A Catalunya és membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi i del Consell Nacional de la Cultura i les Arts.

És director artístic del cicle Valls 2019-2021, dedicat a Gerhard, Beethoven i Carner, i comissari de Robert Gerhard 2020-2021 (Any Gerhard).

Palau de la Música Catalana

DT 04.05.21

La Capella Reial de
Catalunya & Savall
—*La Creació* de Haydn

DC 05.05.21

Noa
—*Letters to Bach*

DT 11.05.21

Rudolf Buchbinder &
Orquestra Simfònica
Camera Musicae
—Concerts per a piano
de Mozart i Beethoven

DL 17.05.21

Venice Baroque Orchestra
& Siranossian
—*Les quatre estacions*
de Vivaldi

DT 25.05.21

Quartet Casals

DT 08.06.21

Alba Ventura, piano
—*Iberia* d'Albéniz

DJ 10.06.21

Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia
—*Quadern d'Anna*
Magdalena Bach de
Bach

DG 20.06.21

Olivier Latry, orgue
—*L'organista*
de la catedral de
Notre-Dame de Paris

DS 10.07.21 | DG 11.07.21

Passió segons sant Mateu
de Bach
—Centenari de
l'estrena amb l'Orfeó
Català

#LaMúsicaEnsOmpleDeVida

Confecciona el teu pack a mida i gaudeix del 15% de descompte
(de 4 a 9 concerts) i del 20% de descompte (a partir de 10 concerts).
Preus especials per a grups i packs a mida d'entrades. Consulta els
descomptes per a menors de 35 anys a www.palaumusica.cat/joves

Més informació a www.palaumusica.cat

Textos

Bernat Vivancos (1973)

Aeternam, per a cor a capella (2012)

Text de la Missa de difunts

Requiem æternam dona eis (ei), Domine,
et lux perpetua luceat eis (ei).

*Dona'ls Senyor, el descans etern,
i que la llum perpètua els il·lumini.*

Robert Gerhard (1896-1970)

Cantata L'Alta Naixença del Rei En Jaume

Basat en un poema de Josep Carner (1884-1970)

1. Introducció i Lletania

Cor

Noble ciutat de Montpeller:
com ton Consell, cap no ho seria...
No hi ha dins ell un pec gormand
ni un cor defès de valentia.
El teu Consell vol un Senyor.
A qui el demanaria?
Al llir, topazi traluzent,
gemma i espill, astre del dia,
Torre de Vori, Casa d'Or.
Dona Santa Maria.

Sonen les clotxes al cloquer,
i tota església s'esclaria,
que els canelobres són ardents
i en tot esguard la fe esplendia.
Oren prelats, oren ric-homs,
gent de cavalleria,
oren els clergues i els manants,
dames d'un alt paratge,
oren els vells amb els infants,
i tot el beguinatge,
i dones d'orde en munió,
i homes de religió,
viudes ploroses, malanats
que han de captar per tota via,
i donzelletes no sabent
com el miracle esdevindria.
Preguen set dies i set nits.

2. Divino

Soprano seguida de cor de dones

—Per set joies, o Maria!,
que en aquest món heu gojat,
doneu-nos una alegria;
Verge, exaudiu-nos, si us és grat.
Nostra Dona de les Taules,
Vós que sou del món consol,
escolteu-nos tres paraules;
doneu remei al nostre dol.
Vós que fóreu Mare pia
d'un Fill Redemptor del món,
doneu-nos una alegria;
doneu florida al nostre born—.

Cor

Noble ciutat de Montpeller:
com ton Consell, cap no ho seria...
No hi ha dins ell un pec gormand
ni un cor defès de valentia.
El teu Consell vol un senyor.
A qui el demanaria?
Al llir, topazi traluzent,
gemma i espill, astre del dia,
Torre de Vori, Casa d'Or,
Dona Santa Maria.

3. Follia

Baríton amb cor de dones

–Si vostre enuig l'amor defuig, oleta!
quan no és amor defesa, olà!
si de la reina feu rebuig, oleta!
cercant una altra boca encesa, olà!
aquesta nit haureu al llit
la vostra enamorada, oleta!
que fins avui se us ha escondit,
de dubte embolcallada, olà!–

Cor

Deia així al rei el cavaller
que amb el Consell de Montpeller
havia fet conversa;
i el rei ja veia un cos d'abril
i una cabellera gentil
entre sos dits dispersa.

I, aquella nit,
fou ordenat
que en aquell llit,
que imaginava de pecat
el rei, roent, esmaperdut,

Solistes i cor

que la reina hi fos,
la clara dona de virtut,
amb llavi mut,
i embolcallant el cap, tan ros
de tenebrós.

4. Passacaglia

Cor

Són dotze cònsols al palau
mentre és el rei amb la regina.
Són dotze cònsols aplegats,
mantenedors de llibertats.
Cascú s'estira i mai somriu:
En llurs mantells passen drapats
de fulla morta o vell caliu.

Vénen darrera d'ells,
triats en els castells
o en les botigues tenebroses,
dotze burgesos i senyors
de menes poderoses,
homes notables de consell,
passa solemne i gris cabell.

Hi ha dotze dames molt galans
amb una pau serena;
fan uns sospirs dolços i blans
de la tendresa que els emplena.
Dotze donzelles van seguint
amb la mirada empegueïda,
i cadascuna és bella:
la més ardida
no gosa alçar la cella.

Hi ha dos notaris,
negre vellut de gravetat,
l'oficial
episcopal
amb dos canonges al costat,
i en seguiment, quatre homes d'orde
que mig amaguen llur posat,
molt taciturns de santedat.

5. Coral

Cor

Tots s'agenollen lentament;
duu cadascú son ciri ardent.
–Fem ara, doncs, oració
–diu un canonge amb veu pausada–.
Que la folgança que hem parada
ens sigui causa de perdó.
Preguem, que l'hora és arribada,
Com diu el Llibre del Senyor:
“Cau la rosada
en la blancura del velló”–.
Amén.

També et pot
interessar...

Tardes al Palau
Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona
—Marc Timón, director

J. Garreta: *Pedregada*

R. Lamote de Grignon: *Camí de llum*

M. Saderra Puigferrer: *Llac encantat*

E. Toldrà: *El Roserar*

X. Pagès: *Dotze lustres*

J. Serra i Corominas: *Puigsoliu*

J. A. Amargós: *Simfonieta concertant*

M. Timón: *Coses de Palamós*

Dilluns, 10.05.21 - 19h

Sala de Concerts

Preu: 20€

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Membre de:

